

Marc de Bel

BLINKER

De Blixvaten

Met illustraties van Jan Bosschaert

Houtekiet
Antwerpen / Amsterdam

*'Geef mij een zoen en een zetje,
dan klauter ik over de muur
en ontgrendel het poortje...'*

1 juli

KRUISEM
05.55 uur

1.

De vroege, nog wat bleke zon doet haar best, maar de ochtendnevel wil op deze eerste dag van de vakantie van geen wijken weten. Vlak bij de oude knotwilg wipt een kikker geschrokken de gracht in. Ambiorix, de langharige rosse kater van de familie van Steen, gunt het groene glibberbeest geen blik waardig, glipt voorbij de knoestige stam en duikt door het gat in de verwilderde meidoornhaag de tuin in. Een mannetjesmerel scheert rakelings boven het hoofd van de snorrige nachtbraker. Maar die kijkt niet eens op. De macho sluipt slaperig door het natte, hoog opgeschoten gazongras, loenst eventjes verbaasd naar de grote, kleurige vlieger en de lange, rechte stok in de top van de oude appelboom, schudt de dauwdruppels uit zijn pels en verdwijnt in de garage.

30 juni

Normaal gingen wij ook dit jaar weer naar Frankrijk op vakantie.¹

Maar die vlieger gaat, net als die van paps die vanavond in de appelboom is gecrasht, niet meer op. De nodige centen, die we hiervoor hadden gespaard, zitten voor een stuk in de nieuwe veranda. En voor de rest in de ‘nieuwe’ auto, die paps voor ‘een prikje’ heeft kunnen kopen. Pech dus, maar... paps zou Tiekenei niet zijn, mocht hij niet meteen met een oplossing op de proppen zijn gekomen. Hij heeft namelijk een alternatieve vakantie weten te combineren met een vakantiejob. Ik ben dus héél benieuwd welk zwaard van Damocles ons de komende veertien dagen boven de hoofden hangt... Hij wil er alvast niets over kwijt. Telkens als ik aandring, grijnst hij veelbelovend onheilspellend dat het een verrassing moet blijven. Ik houd mijn hart vast. Maar nog erger is dat ik twee weken Nelle moet missen. Zij vertrekt overmorgen met haar ouders op vakantie naar Spanje...

Terwijl ik dit schrijf, zet paps hier overal wekkers, uit angst zich te overslapen, want hij wil morgenochtend per se de files voor zijn.

Ambiorix sloft naar zijn geliefkoosde soesplekje achter de stapel oude verfpotten onder mams’ keramiekoven, maar ziet het portier van de pas gekochte tweedehands R4 wijd openstaan en aarzelt geen seconde. De dikkerd wipt in de wagen, nestelt zich op het bloemetjeskussen op de achterbank en valt meteen in slaap, terwijl in huis de eerste wekker op 06.00 uur springt.

‘Rrrringgg!’

¹ zie Blinker en de bende van Bork

Het rot ding rinkelt Blinker brutaal wakker. Hij knippert slaperig met de ogen, staart een paar seconden verdwaasd naar de grote Greenpeacewalvisposter boven zijn bed en duikt dan verstoord weer kopje onder in zijn droom.

Tevergeefs. Ook de andere wekkers gaan nu aan het rinkelen, piepen, zoemen, bellen, reutelen, rammelen...

De deur van Ellens kamer zwaait wagenwijd open, terwijl paps als een hyperkinetisch Duracellkonijn de wekkers een voor een het zwijgen oplegt.

‘Het is pas zes uur, weet je wel?’ snauwt Ellen.

‘Inderdaad’, beaamt paps. ‘De vroege vogel vangt de worm! Kom op! Maak dat je beneden bent! We vertrekken over een halfuur. Anders zitten we gegarandeerd in de file.’

Ellen rolt meewarig met de ogen, bliksemt de vroege vogel tot stof en as en knalt de deur van haar kamer keihard dicht.

2.

Blinker werpt een blik in de spiegel, wast zijn gezicht met koud water en knijpt een worm tandpasta op zijn tandenborstel.

Ellen verschijnt als een zombie in het deurgat. De wijzer van haar rotochtendhumeur staat in zijn hoogste stand.

‘Ga je hier de hele ochtend kamperen, of wat?’ snibt ze, terwijl ze een nummer op haar gsm intikt. ‘Ik moet mijn haar nog wassen, hoor!’

‘Neem jij liever eerst nog maar wat afscheid van jouw vriendjes. Ik...’

‘Bemoei je met jouw eigen zaken, broertje. Ik zag gisteren

trouwens Nelle en Jonas. Ik wist niet dat die twee zo close waren. Volgens mij...'

Blinker spoelt zijn mond, neemt snel een nieuwe slok en spuwt die in het gezicht van de roddelaarster.

'Getver!' sist Ellen.

Ze graait een handdoek van het rek, rolt die tot een knots en haalt uit.

Maar Blinker ontwijkt de slag, glipt langs haar heen de badkamer uit en ontsnapt richting keuken.

Ellen stormt hem achterna, maar haar gsm biept.

'Haha! Gered door de bell!' lacht Blinker.

'Jimmy' verschijnt er op het schermpje.

'Hoi, dag schat...' zeemt Ellen.

Ze sloft terug naar de badkamer.

'Ja, ik zal jou ook missen...' geeuwt ze.

3.

Ook mams' mobieltje op het aanrecht zoemt als Blinker de keuken binnenkomt.

'Herman' leest hij op het schermpje.

'Zal ik opnemen, mams? Het is Strepers!'

'Nee, laat maar...' haast mams zich.

Ze gooit het mandje met koffiekoeken op de tafel en grist de gsm van het aanrecht.

'Ja... Ja... Zeker... Euh...'

Ze loent even naar buiten en glipt de keuken uit.

De achterdeur zwaait open. Paps stuift de keuken binnen.

'En?' glundert de vroege vogel. 'Is iedereen al opgewekkerd en blij? Haha! Klaar om op vakantie te gaan, Blinkertje?'

De positivo wil zijn arm om Blinkers hals slaan, maar stoot hierbij de fles biochocomelk omver.

Blinker reageert bliksemsnel, maar kan niet beletten dat de koffiekoeken de volle lading krijgen.

‘Wie vlekken maakt, zal geluk kennen in de liefde!’ glimlacht Tiekenei breed, terwijl hij de vaatdoek op de gemorstte chocolademelk gooit. ‘Waar is mijn teergeliefde schattebout trouwens?’

‘Aan het telefoneren met...’

Mams komt de keuken weer binnen en werpt een hopeloze blik op de mand met bruin gesopte koeken.

‘Sorry, schat’, verontschuldigt paps zich. ‘Maar wie vlekken maakt...’

Hij springt op zijn teergeliefde schattebout toe, slaat zijn armen om haar heen en tilt haar van de grond.

‘Zoals jullie kunnen zien, is deze dertiger duidelijk nog niet versleten! Ik til hier immers moeiteloos tachtig kilogram van de grond!’

Mams kietelt hem onzacht onder de oksels.

De krachtpatser gilt het uit en laat haar los.

‘Mag ik jou erop wijzen dat ik maar negenenvijftig kilogram meer weeg...’ zegt mams fijntjes.

‘Echt?’ schrikt paps gespeeld. ‘Niet slecht voor een meisje van dertig!’

Hij geeft haar een fikse tik tegen de kont.

‘Jij wordt er overmorgen trouwens veertig, paps’, merkt Blinker droogjes op.

Paps kijkt zijn zoon heel even met de mond vol tanden aan en ploft dan op een stoel.

‘Veertig... Veertig...’ mijmert hij wanhopig. ‘Niet te geloven, hé? Ik mag er niet aan denken...’

Mams legt een troostende hand op zijn schouder.
'Maar je ziet er nog altijd veel jonger uit, schat', glimlacht ze hem bemoedigend toe.
'En of!' beaamt paps. 'Vergeleken met Herman, zie ik er nog maar driemaal zeven uit!'
'Mentaal zelfs gewoon zeven...' meesmuilt Blinker.
'Haha! May your heart always be joyful. May your song always be sung and may you stay forever young', zingt de bijna-veertiger met hese Dylanstem. 'Beter halfbakken, dan aangebrand, zeg ik altijd! Ik...'
'Oeps!' schrikt mams. 'De eieren! Die zullen nu wél hard genoeg gekookt zijn, vrees ik!'
Ze draait snel het gasfornuis dicht.
'Morgen, mams', mompelt Ellen, terwijl ze tegenover Blinker aan de tafel gaat zitten.
'Je lijkt net een oversopt koffiekoekje met die handdoek om je hoofd', spot Blinker.
'Lach met jezelf', vuurt Ellen terug.
Ze neemt een chocolademelkkoek uit de mand en zet grote ogen op.
'Bwèk, wat is er met die koeken gebeurd?'
Paps werpt een blik op de klok.
'Maak voort. Straks zitten we toch nog in de file.'
Blinker kijkt hem poeslief aan.
'Wil jij echt geen tipje van de sluier oplichten, paps? Of jij, mams?'
Mams schudt het hoofd.
'Ik heb paps beloofd mijn mond te houden.'
'Trekken we richting Middellandse Zee?' dringt Blinker aan. 'Of gaan we naar de bergen? Zwitserland? Oostenrijk? Of wordt het Italië? Of...'

‘Haha! Ik zeg lekker niets!’ antwoordt paps. ‘Het moet een verrassing blijven!’

‘Ik vrees het ergste...’ huivert Ellen.

‘Hoho! Wacht maar! Jullie zullen nog aardig staan opkijken! Deze handige Harry heeft het toch maar weer gefikst!’ glundert paps, terwijl hij zijn elleboog in het botervlootje plant. Blinker en Ellen wisselen een verontruste blik.

‘Heb je alles ingepakt, schat?’ vraagt mams.

Paps knikt. Hij veert op van zijn stoel en rolt met zijn spierballen.

Mams legt haar vlakke hand op zijn buikje.

‘Je bent je nieuwe joggingpak toch niet vergeten, hé schat?’

‘Nee, hoor!’ verzekert Tiekenei.

Hij trekt het Homer Simpson-T-shirt, dat hij vorig jaar voor zijn negenendertigste verjaardag van Blinker cadeau kreeg, omhoog en zuigt zijn blote borstkas vol lucht.

‘Dit buikje behoort binnenkort definitief tot het verleden! Over veertien dagen ben ik weer helemaal jouw slanke Tarzan!’

Hij roffelt zich als een bronstige gorilla op de borst, gooit zich luid brullend op zijn Jane en stuift dan jodelend de keuken uit, de garage in.

Ellen werpt mams een vermoeide blik toe.

‘Gelukkig hebben we er zo maar één in huis’, zucht ze opgelucht.

4.

‘Moet je hier toch eens kijken’, straalt paps, als Blinker de garage binnenkomt. ‘Die Dragonfly is toch écht wel de max!’

Hij houdt het beduimelde tijdschrift over vliegers wijd open voor Blinkers neus.

‘Inderdaad’, knikt Blinker.

‘Als ik morgen de lotto win, dan koop ik mij meteen zo’n pareltje.’

‘O, ja? En wie gaat die in elkaar knutselen?’

De vliegersfreak kijkt zijn zoon verontwaardigd aan.

‘Ik, natuurlijk! Wie heeft de auto zo goed geladen, denk je?’

Blinker werpt een blik op de volgestouwde R4 en zwijgt.

‘Is hij nu weer in orde, paps?’

‘Ja, ik heb hem gisteren nog helemaal nagekeken. Ik...’

Mams zeult puffend twee zware koffers de garage binnen.

‘Die zouden er ook nog bij moeten, schat.’

Blinker loopt tot bij Ambiorix, die zijn plekje op de achterbank weer heeft ingeruild voor zijn vertrouwde slaap-plekje onder de keramiekoven, en aait het beest over de kop.

‘Braaf zijn, hoor, Ambiorix. Mats brengt jou elke dag brokjes en melk.’

‘Miauw’, geeuwt de kater.

Paps rijdt de R4 de garage uit.

‘O, nee...’ kreunt Ellen. ‘Sardientjes hebben in hun blik meer plaats!’

‘Nou, dat valt best mee’, minimaliseert paps. ‘Het is bovendien maar... euh, niet zo ver rijden. Je overleeft het wel.’

‘Misschien wel, maar ik houd er vast voor de rest van mijn

jonge leven een trauma aan over. Ik begin nu al te hyper-ventileren. Ik...'

Ze grabbelt opeens naar haar gsm.

'Hoi, dag Jasper... Ja... Ja... Ik zal jou ook erg missen...'

Paps schudt het hoofd en werpt zijn dochter een waar-schuwendende blik toe.

'Altijd maar weer die gsm. Besef je wel dat die dingen stralen uitzenden, waarvan je schimmels tussen je tenen krijgt!'

'Eunk?' kijkt Blinker verbaasd op.

'Ja, zeker! Dat is wetenschappelijk bewe...'

Mams mobieltje zoemt.

Paps draait om zijn as, lokaliseert het toestelletje op de passagiersstoel en wil het opnemen. Mams is hem echter voor. Ze graait het mobieltje voor zijn neus weg, werpt een snelle blik op het schermpje en wendt zich tot paps.

'Je bent de tent toch niet vergeten, schat?'

Paps staat even als versteend, slaat met zijn vlakke hand tegen zijn voorhoofd en stuift het huis binnen.

'Hallo, dag Herman...' fluistert mams.

Blinker kijkt haar wantrouwig aan. Ze stuurde paps gewoon weg. Dat was maar al te duidelijk. Hij...

'Ik zit achter mams', zegt Ellen. 'Eerst gezegd.'

Ze wringt haar zeventienjarige bonenstaaklijf achter de passagiersstoel.

Blinker volgt haar voorbeeld, terwijl paps de tas met de tent tussen hen in perst.

'Ik word niet goed', foetert Ellen. 'Sardientjes hebben...'

'Ja, dat heb je al gezegd', snoert Blinker haar de mond.

Mams stopt het mobieltje in haar handtas en ploft op de passagiersstoel. Haar ogen twinkelen.

'Lukt het daar een beetje achteraan?'